

دکترین های بنیادی تربیت ترویجی و توسعه پایدار

هوشنگ ابروانی

استاد دانشگاه تهران، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، گروه مدیریت و توسعه

کشاورزی

iravanihoosh@yahoo.com

iravani@ut.ac.ir

منظور از دکترین بدنه ای از اصول است که برای شناساندن و درک عمیق یک مفهوم طراحی می گردد. بیانیه ای از دستور العمل ها و رهنمودها است که برای شناساندن و یا شناختن یک رویکرد دارای کاربرد است. دکترین در حقیقت ارایه یک نظام فکری است. دکترین ها می توانند علمی، سیاسی و یا فلسفی باشند. ضرورت پرداختن به دکترین این است که چهار چوبی از مبانی یک رویکرد شناسایی و ارایه گردد. بر اساس هریک از دکترین های می توان یک برنامه راهبردی را طراحی و تدوین نمود. هدف این مقاله معرفی دکترین های ترویج و طیفی از توسعه پایدار است. از روش اندیشه ورزی شامل: تفکر، تجزیه، ترکیب، تحلیل، ارزش گذاری و معنی شناسی برای طراحی و تدوین هریک از دکترین ها بهره برده شده است. برخی از دکترین های معرفی شده در این مقاله شامل: ترویج، توجه چندگانه، قاعده مند سازی، فناوری، مستند سازی، صداقت، توسعه اجتماعی و توسعه پایدار می باشد. برای شناخت مبانی هر یک از رویکردهای بنیادی به تعاریف مربوط به جوهر، ذات، عامل، ماهیت، اصالت، بار، اصول، عملیات اختصاصی، منابع تأییدی، جایگاه، ارزش ها، نیاز جامعه، عدالت و نظایر این ها پرداخته شده است. مبانی هریک از دکترین های با یکدیگر متفاوت می باشند و در راستای تفکر نظام مند رابطه هایی بهم تنیده ای را طلب می کنند. منظور از توسعه پایدار بهره مندی از منابع تولید، سرمایه های انسانی و سرمایه های اجتماعی به گونه ای است که امکان حفظ ظرفیت ها، قابلیت های رشد و توسعه برای انسان، سایر موجودات زنده و نسل های آینده فراهم باشد و به صورت پایدار حفظ گردند. برای این منظور مدیریت منابع می بایست بر اساس شناخت دکترین های مطرح شده اقدام به عملیاتی نمودن فعالیت های آموزشی، ترویجی، تحقیقی، توسعه ای نموده و سیاست گذاری بشود.

واژگان کلیدی: دکترین، جوهر، ماهیت، تربیت ترویجی، توسعه پایدار